

Per kunde ikke komme sig af sin Overraskelse over, hvor glimrende hun saae ud. Han havde næsten glemt, hvor smuk hun var. Mens han sad der ligeoverfor hende ved det lille, runde Kaffebord, stjal hans Blik sig i Samtalens Løb ofte nedover hendes blottede Hals og overfyldige Barm, og han kom til at tænke paa, — hvad han ogsaa halvvejs havde glemt — hvor nær det i sin Tid havde været ved, at han havde friet til hende, og at det vist ikke var helt usandsynligt, at hun dengang vilde have sagt Ja.

Da det lille Tremandsselskab ud paa Aftenen skiltes, blev der truffet den Aftale, at Per den næste Formiddag skulde hente Nanny paa Hotellet og tage sig af hende, mens Dyhring gjorde en Visit i det danske Konsulat for at hente Stof til et Rejsebrev, han agtede at skrive til sit nye Blad om Handelsforholdene i Italien. Det var Nanny selv, der foreslog dette Arrangement; og med sædvanlig Galanteri gav Dyhring det sin Billigelse.

Det var nu ogsaa den eneste Betingelse, de to Ægtefolk havde stillet hinanden, da de giftede sig, at de hver for sig vilde bevare deres Frihed fuldkommen ubeskaaret. De var endogsaa bleven enige om, at det mindste Forsøg fra en af Siderne paa at paalægge den anden Tvang, skulde betragtes som tilstrækkelig Skilsmissegrund.

Da Per den næste Dag ved aftalt Tid kom til Hotellet, var Dyhring allerede gaaet. Nanny modtog ham fuldt pudset i Gaarsdagens hvide Dragt, færdig til at følge ham. Hun rejste sig fra en Frokostopdækning (bestaaende blot af Chokolade og Kager) og udbrød straks uden noget Goddag eller anden Ceremoni:

„Hvor skal vi tage hen? Idag vil jeg rigtig mere mig!“

Per kom til at fortælle, at der paa et nærliggende Torv, som hans Vej just havde ført ham forbi, blev afholdt et Maanedsmarked med al Slags gammelt Skrammel hentet rundt om fra Roms Afkroge; og da Nanny hørte dette, vilde hun absolut allerførst gaa derhen. Forestillingen om en saadan stor Affaldsdyngge vakte hendes Lystighed. Senere — sagde hun — vilde de tage en Droske og køre rundt i Byen for at betragte „Seværdighederne“.

Idet hun gjorde en sidste mønstrende Runde gennem sine to Værelser, stak hun i Forbifarten Per en Makron i Munden. — Hvorefter de begav sig afsted.